

Milenci ticha

Mlčíš, tvým ústům netřeba slůvek,
abys mi pověděl, jak mě máš rád.
Lásku svou vkládáš do malůvek,
od šíje mé až do půli zad.

Miluju tiché malování,
láska mou kůží proniká.
Tiché je naše milování,
každý sten v polibku zaniká...

Prstohraní

Netušíc, jaký chlípný plán spřádáš,
zády se k tobě obracím.
Náhle mi šaty až do pasu kasáš...
Nad propastí se potácím.

Prsty tvé po mých stehnech se blíží,
tichými vzdechy je popoháním,
už je chci cítit tam, kam líně míří,
ukoj mě, prosím, prstohraním...

Lucerna

Lucerna tmu svým měkkým světlem rozhání,
v srdci mém rozžíná prozření, zklamání.
Pravou tvář duše tvé odhalila.
V jejím stínu teď na zem tvrdě dopadám...

Až se ucho utrhne...

Mužnost tvá po cizích křivkách se courá,
se stopami po nevěře domů se šourá.
Podvědomí mé důkazy do srdce křičí:
„otevři oči už, dřív, než tě zničí!“

Nechci však sklouznout k nenávisti,
Činy tvé podlé jsou si tím jisty.
Poznat ale nechtěj, lásko, až srdce mé prozře,
to tě potom nenávist má po kousíčkách pozře...